

A lap szellemi részére vonatkozó mindenközlemény a szerkesztőséghez A-Lendva Tempelomter, az előfizetési díjak, nyitlerek és hirdetések pedig a kiadólaptulajdonoshoz Balkányi Ernő Fő-utca 19. küldendők.

Hirdetések jutányosan számíttanak.

Kéziratok nem adatnak vissza.

DÉLZALA

Társadalmi, közművelődési és közgazdasági hetilap.
Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 ft
Fél évre . . . . . 2 ft
Negyed évre . . . . . 1 ft
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapestben: a Reuter ügynökség és a Magyar Távir. Iroda, Ekestein B., Fischer A. D. és Goldberger W. A. hirdetési irodája. Bécsben: Mosse Rudolf hirdetési irodája.

A helybeli és járási hatóságok, az alsó-lendvai községi és körjegyzői egyeslet, az „Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság” hivatalos közlönye.

Pályaválasztás.

Ma-holnap vége a nagy vakációnak! Pár ezer ifjú áll most hazánkban a való uton, ahol keresztül-kasul szelék egymást a pályák s vezet ut jobbra is, balra is, előre is, hátra is, mindeniknek végén int valami csábító tündér, de a végeredményt, a jövőnek képét nem látni be sehol emberi szemmel, véges emberi gondolkodással . . .

Van olyan ut is, a hol már közelből intgeteg egy csendes, nyugalmas otthon, — igénytelen, nagy munkát bíró s tümi tudó embereknek pályabérül. Azontul mindenütt göröngyös országutakat kell megjárni, talán erőnköt meghalladó akadályokat legyőzni, — de mindez akadályok megvétele, minden munka legyőzése sem biztosít még azzal, hogy életünk céljaihoz értünk, ha véletlenül rossz utra léptünk, ha tehetségeink, képességeinknek nem megfelelő pályát választottunk, vagy a mi még rosszabb, atyai jó indulattal, vagy anyai gyöngédséggel kényszerítettek bennünket a nem megfelelő pályára.

Ennek a vége okvetlenül katasztrófa lesz!

Csak nagy szellemek tudnak megfordulni egy rosszul választott pályá delén, hogy hajlamaiknak, kitérő zseniálitásuknak

érvényt szerezzenek. A középszerek, mint a milyenké tulnyomó többségben vagyunk az életben, — sajnos, — csalódottan, lemondással állanak meg s ha nincs elég lelki erejük megállani, haladásuk a lejtő felé viszi őket, s a pályá vége elzúllás lesz.

Ezért állítjuk meg azt a pár ezer magyart, a ki most ért el a keresztutra, a pályaválasztás előtt.

Ezért szállunk a szülők, a gyámok, a jó rokonok szívébe élő lelkiismeret gyánant. Az ifju maga döntönsön első sorban a pályaválasztás kérdésében. Az ő lelkét megilleti az élet az iskola első fokain, már érez, már sejt, már kibontakozik lelkében az ösztönök, a sejtelmek, a képességek erős tudata s ha csak el nem tévelyedik s valami rendkívüli esemény nem tereli torz irányba a fejlődő lelkét, már meg kell lálnia az igazi ideált, a végső czélnak lelkesedéssel megalkotott képzetét.

Természetesen a nevelésnek nem szabad olyannak lenni, hogy bilincsbe verje minden megnyilatkozását a képességek. A jól figyelő anyja, apa, nevelő, már a csemetének meglátja a jövő törzének fejlődését s e szerint engedi fejlődni a képességeket, sőt éles szemmel helyes irányba tereli — mint a kertész, a mikor a terebilyély szélesedő lombokat süriüti, nyesegeti, hogy erőteljesebb, biztosabb és teljesebb lombosodásra

adjon módot a nap felé törekvő fiatal sudárnak.

Legyen a szórakozás a játék, a pihenés idején olyan foglalkozása a fiatal lelkének, mely tehetségét fejleszti, erősíti, új képzeteket ad neki s a meglevőket irányítja, tisztítja, finomítja.

A kit jó sorsa ilyen helyes irányu nevelés körébe helyez, — az azután könnyen, boldogan és lelkesedéssel léphet arra a pályára, melyhez lelke már fejlődése korában vonzódt.

Bezeg nehezebb a dolog ott, hol a körülmenyek, vagy a nehezebb helyzet, a megelhetes súlyos gondjai képezik a pályaválasztás akadályait.

Itt a habozás, a bizonytalanság, az utolsó percig tart s miig ki nincs mondva az utolsó szó, addig mindig egy ingadozó mérlegre van vetve az ifju jövője s e mérlegnek sok serpenyője s csak egy nyelve van. A serpenyők ingadoznak jobbra-balra s végre is a leggyakrabban a véletlen dönti el a habozásnak sorsát.

A véletlen pedig rossz tanácsadó! Azért van annyi elégedetlen ember, annyi önmagával meghasonlott kedély, annyi cseljárt teveszett élet.

Itt marad fenn a szülőknek, az öregeknek az a fenséges joga, hogy terejlék a habozóknak gondolatirányát helyes mederbe.

TÁRGA.

Dobó Katleza.

Eger vára nagy piacán
Nagy ünnepegy járja,
Eger népe királyi hirt,
Bécs követjét várja.

Utczahosszat vig zsihongás,
Zászló leng a légben,
De egyszerre csak felharsan:
— Itt a követ . . . Eljen!

Trombita zeng, patkó csattog,
Deli urak jönnek,
Kiosztani a jutalmat
A sok egrü hősnek.

Az egyiknek köcsög forgót,
Arany gyűrűt másnak,
Remekművü drága kardot
Jó Dobó Istvánnak.

Csendesség van. A követ szól:
— Eger vitéz népe.
Messzi Bécsből köszönt téged
Király ő felsége.

Köszönt téged Dobó István,
Hogy várad megvédted,
De legfőképpen köszönti
A hős asszony nept.

S hogy a hírük fennmaradjon,
Mig a világ áll esak,
Ez arany nyakláncot küld:
Dobó Katleczának.

Kipirul a büszke asszony,
Elsápad meg ujra . . .
Kis kendőjét gyűrű, tépi
Rózsaszírom uja.

Majd meg ránéz az urára,
Szeme könybe labad.
Hozza simul, mig ajakán
Illyen beszéd támad:

Vigyre vissza a nyaklánczot,
Nem illet meg engem.
A mit tettem, csak magamért
Nem Egerért tettem.

Nem védtem én a hazamát,
Mégkövetem szépen.
A hazát az uram védte,
En — az uram védtem.

Pásztor Árpád.

A gentry.

— Életpék a XIX. század alkonyából. —

Irta: **BODNÁR JÁNOS.**

A „Délzala” eredeti tárczája
(Vége) (5)

Ha ő nem ment, eljött hozzá az edes anyja, a ki rosszat sejtett, de azt meg sem gondolta, hogy fia már az örvényben forog, csak épen az van még hátra, hogy a forgó ár a melybe, a vegtelen semmisségbe sodorja le, a honnan nincs többé visszatérés soha, sem erre, sem arra a másik életre.

Az anya szívében most előre kelfa mardosó önvád, elment meglátogatni fiat oly czellal, hogy ha az a rossz uton halad, visszatérési s megmenni a végromlásból . . . Hanem már késő volt.

A vonatnál nem várta fia, hanem a századbeli örmester, kivel Laezi egy szobában lakott s a kinek a kapitány — ki ifjúkori pajtása volt Laezinak — a gondjaira bízta. Mert már olyan beteg volt Laezi, hogy gondozni kellett. Anyjának is azt üzente az örmestertől, hogy azért nem mehét ki élére, mert beteg; csak szálljon a vendéglőbe, majd az esteli órákban — ha jobban lesz — fölkeresi.

Azt azonban nem mondta meg az örmester, hogy hol fekszik Laezi, hiába kerdezte az aggódó anyja.

Tulajdonképen nem fektüdi Laezi sehol, mert meg nem volt olyan beteg, hogy fektünie kellett volna, hanem azért nem ment ki az anyja elé, mert szegelyt megjelenni előtte a nyilvánosság

Tanácsesal, jó szóval álljanak az ifju oldalára. Mondják meg nekik, hogy különbözőbb képesség nélkül nem lépnek leutak pályákra, melyeken legtöbb a proletár, a boldogultu nem tud ember. Az orvos pályára nagyon komoly elszámas, az önfeloldozásig menő lekésedés és roppant türelem kell. A tanár pályán csak az boldogultu, a kit nagy vágyak nem dazasztanak, de a ki meg tud fémi szerény egzisztencia keretében, erős, szorgalmas munkával, az czelt fog émi rajta. A jogi pályán a nagy tehetségék mindig érvényesülhetnek, a középszerék pedig, — a kiknek nincs hátuk mögött hatalmas rokonság, nagy vagyon, vagy protekció, — vagy elzúllenek, vagy valami kis hivatalnokságban robotolják le napjaikat.

A kibék nagy, erős munkaképesség, alkotás iránti vágy van, azoknak jó pálya nyílik a technikai tudományzakok valamelyikén. A mérnök, az építész, a gépész, a vegyész csak félig tudos pálya, a másik fél annak a pályának egyenlő a kézzubonyos munkásával.

És végül a kinek nincs anyagi ereje és képessége a tudományos pályákra, az biztosabb, az kecsgetőbb jövőt talál a közgazdaság terén, a hol termelés és fogyasztás örök törvényei alapján mindig a legtöbb egész ember kell.

Az okszerű gazdálkodás, az ipar a kereskedelem manapság biztosabb kenyer akarmélyik tudományos pályánál s a főelőnye az, hogy mire egész emberre lesz az ember, már biztos révnél van, míg amazonk 15 évi tanulás után kezdődik csak a harc az kenyérért.

Ezek a futó gondolatok járják át a lelkiünket a vakáció végén, a komoly megfontolás idején.

Elmondjuk okulásul az ifjuságnak, meg-szíveztél a szülők számára.

Balatonai Muzeum-Egyesület.

Még a mult év nyarán történt, hogy a Balatonai muzeum ügye iránt érdeklődő 21 lelkes férfi a nevezett intézmény megteremtése szempontjából a keszhelyi város-haz nagyteremben nepes értekezletet hívott össze, a mely a Balatonai Muzeum-Egyesület megalakulását kimondta. Az az alauk-ülés 12 tagu vegrehajó bizottságot dele-

galt azon megbízással, hogy az alapszabály tervezetét dolgozza ki s a taggyűlést indítsa meg, az első rendes közgyűlést annak idején hívja össze. A bizottság — olen dr. Lovassy Sándor gazd., tanintézetu tanarral és Csák Árpád szolgabiroval, mint a Balatonai Muzeum lelkes apostolait — az elemunkálások befejezése után az első rendes közgyűlést f. hó 8-ára hivta össze.

A közgyűlésen, a mely a keszhelyi város-haz nagyteremben folyt le, igen nagyzsamu tag és vendég verte részt. Először dr. Lovassy Sándor, mint a vegr. bizottság elnöke, számolt be a feladatát immar befejezett vegrehajóbizottság működéséről, bemutatta az alapszabály-tervezetet s jelentette, hogy a meg be nem fejezett taggyűlés eredménye már is negydfelzetag tagot mutat föl, köztüük 5 alapító tag. A tagok sorában főuraink s főpapjaink neveivel is találkozunk. A taggyűlés körül az erdem oroszlaensz keszák Árpád szolga-biro. Ezután a közgyűlés elnöküül dr. Lovassy Sándort, jegyzőjeül pedig Csák Árpádot választották meg.

Targyalás alá vette ezután a közgyűlés az alapszabály-tervezetet, a melyet mint kelofekpen átgondolt tervezetet egyhanguan elfogadott s a zaradékkal való ciátás, majd kiuyomtatás s a tagoknak valo megküldése czéljából tennői intézkedése vegeti a megválasztandó igazgató-választmányhoz utasította.

Következt ezután az egyesület tisztikarának és igazgató-választmányának alapszabályszerű megválasztása a következő eredményül: elnök lett dr. Lovassy Sándor, alelnök Henes Anta, titkár Csák Árpád, penztárnok Lehmann Ferencz. Muzeumi szakvezetős: az archeologiai osztályban Csák Árpád, a természetrajzban: dr. Vatsikits György, a tájrajzban: dr. Illes Ignác. Az alapszabályszerű 10 igazgató-választmányi hely közül csak 20-ét töltött be a közgyűlés, hogy a meg folyó taggyűlés alapján, körébe voahassa a jövő évi pótvaasztáskor mindazokat, a kiket a letesítendő muzeum érdekében szükségesek vol. Igazgató tagokká választottak: prof. Festetics Taszilo, prof. Szecshenyi Imre, prof. Janovich László, Tallian Béla, Beck Sándor, Bezeredy Lajos, dr. Buray Gergely, dr. Csanyád Gusztáv, Darnay Kálmán, dr. Dezsényi Árpád, Grünhut Fülöp, Gyömörey Gáspár, Györfly Jódte, Hertelendy Ferencz, Hoffmann Soma, Huszar Karoly, Imrik János, Kranitz Kálmán, Lenárd Ernő, Nagy Istvan, Olaj György, dr. Ováry Ferencz, Reinprecht Antal, Reichel Imre, Schreiner János, dr. Schwarz Zsigmond, dr. Szukits Sándor, Takách Imre és Ullmann Venczel.

Viharos eljenzést eredményezett az iaditványok során Csák Árpád után kijelentése, hogy a Balaton vidéken évek óta folytatott archeologiai ásataimnak immár nem cesélyi eredményét az

emelendő muzeum oltárára teszi, a mivel annyira előrevetit az intézmény ügyét, hogy az har egyelőre ideiglenes helyiségre, a jövő tavaszra már a nagyközség számára megnyitható lesz.

Ugyancsak eljenzes-sel fogadtuk a közgyűlés dr. Illes Ignácznak azt a bejelentését, hogy a keszhelyi csonakozat egyesület 150 koronával alapító tagok kére lép. Miután elnök jelezte, hogy a muzeum ügyében úgy a muzeumok országos bizottsága, mint más magus toényezök erkölcsi és anyagi támogatást helyezték kiáltásába, s így a minden oldalról tapasztalt érdeklődés alapján, az úgy nem csak ideális cszme, de a megvalósulás stadiumában valo kulturális intézménye a Balaton-vidéknek, Keszthely városának, a melyhez a további érdeklődést kerve, a közgyűlést berekesztette.

Hirdetmény.

Ahírótt Alsó-Lendva nagyközseg előjárása- ga reszerol ezenel közhírré felökik, miszerint:

Alsó-Lendva nagyközseg 1899-ik évre szerkesztet költségyvelési előirnyzata elkészültén, az 15 napig, mai napon a város-hazban közszemlre ki télelőt, — mely költségvetési előirnyzat a város-hazban a hivatalos orak által bárki által betekünlhető és az ellen netán tennői észrevételek ahírt előjárásagnal akar szó — akár irás- belleg folyó augusztus hó 23-ig megtehető, illetve az irásbeli fel-szoalimasok beadhatók.

Kelt Alsó-Lendván, 1898. augusztus 8-án.

Baranyai Kálmán, Toma János, városi jegyző, városbíró.

UJDONSÁGOK

Olvasóinkhoz. Kérjük bizalommu igen tisztelt előfizetőinket, s olvasóinkat, sziveskedjenek lapunkra az előfizetéseket megújítani, s a hűtralokokat pontosan beküldeni nehogy a szétküldésnél fennakadás történjék. Az előfizetési díjakat, nyilttereket és hűtralokokat Balkányi Ernő kiadó és laptulajdonos nevére kérjük beküldeni.

Megbízás. A perlaki szolga-bírói hivatal Plichta Ferenczet rendelte ki Mura-Királyra helyettes körjegyzőnek.

Jutalmazás. Kajcsa Ferencz érveztető munkaszdelnelvi órszarnomszok a honvedelmi minist'er ut Ohánygöncstisa. 0 órszarni és apostolú királyi Felügyelő legmagasabb születesse napjára kiváló szolgalmi tevékenységért 15 fjt jutalm díjjal reszesztelte.

szeme láttára egyszerű közüvétu egyenruhában. Anya ugyanis azt gondolta, hogy fia meg mindig tiszt; mert Laezi sem arról, hogy lemondatták tisztí, sem arról, hogy lefozokták örmesteri rangjáról, soha egyetlen szót sem írt bazu. Nem akarta megkeseríteni vele atyját. Elég lesz majd akkor is megtudni, a mikor majd meglátja a ridog volt.

Az édes anya öröngyre kereste fiát a kaszárnyában, majd a város összes vendéglobben, nyilván helyein.

Haszlan! Szerdahelyi hadnagyot nem ismerse senki.

Végre az anyá kifáradva, eleséigötöl lefekel ment vissza szállására s gondolatköztá melyvede lett a keretenek. Alig vette észre, hogy öreg este lett s kopognak ajtján.

Birtelen gyejtötöl gyujtott s beboszási a késői látogatót. Az ajtó feltárult s előtte állott a fia, a kedves, a beezett ifu, Laezi, állig begombolt köpönyegben . . .

Laezi anya félt közeledett, de az pár lépést hátrált; nem akart abban a rubában, abban a roneshan tulajdon gyermekére rásmerni.

Laezi most feltépte a köpönyé s a sarokba dobta, úgy állott anyja éle közüvétu egyenruhában, mely csak úgy fölyögött rajta. Aztán előléste tárta ki karjait — de anyja birtelen hátra tétörödt s egy velőzáró sikolyt hallatva, a panglagra bukott . . . Mikor pedig magához tért, fia önkivületi állapotban feküdt mellette a padlón.

VI.

Mikor a sok szenvedés, melőzös után látta Laezi, hogy még tulajdon édes anyja is elfordul

tőle s megismerni sem akarja őt, tulajdon fiát, édes gyermekét, minden vég s szivelo tohlt s onnan a fejbébe szökött s nztan ott keringtet fill- válva, zavartan, bolondul tovább. A lelki fájdalom szidette a testieket is, mindkettő pedig porcenkint emésztette mohán a meg meglovó erőt. Laczink 41 fokos láza volt s egész éjjel felre beszét.

Ápolla most már az édes anyja, becézte most ujra gyermekét — hanem azt már nem tudta Laezi. Az eszdeléte csak delfelőtért vissza; azonnal magához hívatta örmesterét, anyját pedig látni sem akarta tovább. Kiküldötte a szolgaiból, azt mondta, négy szemközt akar beszélni örmesterével.

Mikor kiöntött az asszony s Laezi egyedül maradt hió ápollával, halk hangon így szólt hozzá: — Kedves barátom! Te oly jó voltál hozgám, mint még e világban senki sem, még tulajdon édes anyám sem; az a biszke darcos nő, a kit az imént kimenni láttál innen. Mert annak az asszony-nak köszönhetem csak, hogy most nyomon-rültül elvesztem. Magam akartam úgy, miután beláttam, hogy most már másnek nem lehet. Ne igrakezz vigasztalni, özrem én, hogy örám meg vannak számlára, özrem, hogy a sok jórti nem szenvedem ezt a sok rosszat már csak. Anyám rossz nevelése rossz, sásott zangembert csinált belőlem meg kis koromban. Ha én életben maradok; a farsadalomnak csak fekélye, szüléimnek csak gyászja leszek! De ezt nem engedte a vorem, a Szerdahelyi vér! Inkább a bizonyos halál, mint a bostelenség! A sok évvelsel, fvással kiespongoz, ledér életmóddal tönkre tettem a testi egészségemet; ökkor beláttam, hogy nekem vesznem kell.

pusztulnom muszáj. Még többet ettem, ittam, még jobban, még vadabul titanyzattam s a hún potessúlyajában valodabul állt módjára fetöregtem. Aztán jött a büntetés, a necczálás, a szegvény. A rangonlót két ízben is megfosztottak . . . Ebbe aztán leteg két a lelken is . . .

A beteg zolugia kezdett . . . zokogására az ajtón kívül egy-egy elfojtott, tonpa nöszörzés veegült. Az édes anya vonnglott ott fájdalman, kinek szívet minden szó, fiának minden vádja, open mert igaz volt, gyilkos; módjára szarkuta öszse. Az örmester is, a kemény szívi katona, két nehöz könyvesepet morzsolt sójéül ujjai közt, hó darab álli nuvva így folytatja lenki: —

Nem akadt egész életben senki, a ki súlyos végre figyelmeztetett, s még nem késő, a jó útra térített volna. Ha vedd elszakadást, te jó lélek, te megmentsz az életnek. De mar akkor késő volt minden, ezért bosszút meg teken, hogy jó tanácsaidat nem fogadtam meg. Most pedig egy testleg, kelkélj közüvétu nyomon-rült ember, a sir küszöben álló, haladó köziön meg neked azt a sok jót, amit vele tettei. Vigyázz fiad! Te ceveld, mert az anyai nevelésnek, a beezetésnek legülözőbb ilyen vége van. Istén áldjon meg jó barát! Istén vedel! . . . Annak a nyomon-rült asszony-nak mond meg, hogy legyen örökre — atközz!

Az örmester homlokon eszóllta Laezi s a faldoklástól zolugra rohant ki az ajtón.

Az édes anya pedig terden csuszott fia ágyához, s úgy kérte bocsanatát; eszóllta kezét, homlokát, — de Laezi mozdulatlanul feküdt agyán; elvesztette minden észmeletét; a könyörző szavakra csak erthetlen valámit morgogott vissza.

Meghívó. A Zala-vármegyei Gazdasági Egyesület' folyó évi augusztus hó 14-én d. e. 10 órakor Keszthelyen a városba házi teremben rendezet közgyűlést tart, melyre 1. tagjair az tisztelettel meghívatik. A gyűlés tárgyai: 1. Miniszteri leirak. 2. Folyó ügyek. 3. Nétáni indítványok és javaslatok. Kelt Zala-Egerszeg, 1898. augusztus 3-án. Häcky Kálmán sk., egyesületi elnök.

Kis gazdák kirándulása. A tanulmány utra való felkészítés a zalamegyei gazdasági egyesület intézte a vármegye összes járási fogszalgaírához. A megkeresésnek meg volt az öblajtot eredményre. Ez ideig ugyanis kirándult már a nagy-tenyeli gazdákör tagjai közül 36-an Mezőhegyes-re, a egytányos körjegyzőségől 30-an Kisbörze, az államirtokot igazgatóságai által kitöltött fogadási napokon kirándulást tesznek; a simegeli járásból 74-en augusztus 8-án, a dobronaki körjegyzőségéből 100-an augusztus 10-én, a redicsi körjegyzőségéből 100-an augusztus 12-én, a bellatiné körjegyzőségéből 81-an augusztus 16-án, a bagonyi körjegyzőségéből 40-an augusztus 18-án, a csesztregyi körjegyzőségéből 100-an augusztus 22-én, a galszói körjegyzőségéből 36-an augusztus 22-én, a galambok körjegyzőségéből 46-an augusztus 25-én, a nemces-pesényi körjegyzőségéből 70-en augusztus 29-én. Lükpár a kiránduló száma meghaladja a hatszázat, ami fényes eredménynek mondható.

Veszélyes forpott csónakázók. A sífokei vasúti osztálytárnok 13 éves fiú a balaton-berényi fürdőtelepen egy 14 éves fiú pasztor gyermekek feltehetően az este 9-én déli órákban egy könnyű csónakba ülve a Balatonon csónakozni kezdtek, a vízen már mintegy 4000 méternyire befelé haladtak, miközben erős zivatar támadt, melynek következtében az egész Balaton vízen erős hullámzás támadt, a két gyermek csónakát együtt vitték a hullamok idevona dobálva, s nyomban el is merültek, ha a balaton-berényi fürdőtelepről mentésükre egy erős csónakát utának nem menek; épen a veszély pillanatában érték utól őket. A sífókók — kik Balaton-Berényben fürdők vannak — már a kétszázésszeshez közel álltak egyetlen fűnknek éltveszélyben forgassa miatt.

A kongria-bizottság új tagjai. A vallás- és közoktatásügyi miniszter a kongria rendezésére kiküldött kongria bizottságot új tagokkal egészítette ki. Vármegyei területéről az egyháziak köze új tagul dr. Dunszt Ferenc lahóthi apátot, keszthelyi plébánost nevezte ki.

A dumánai képviselő a jégkárosultakért. A dumánai képviselő annak idején a jégkárosultak érdekében a kormányhoz feliratolt intézkét. Ez a memorandum ügye küldöttösg adta át Daniél Ernő h. kereskedelemlényi miniszternek. A küldöttösg tagjai voltak: ifj. Abrányi Kornél, Hegedűs Lorant, Rátkay László, Levay Lajos, Lits Gyula, Molnár János, Major Ferenc, Mészelyi Pál, Mócsy

Antal, Szabó István, Kálmán Károly, Kaloesi Alan, Purgly Sándor. A memorandumot átadta Lits Gyula intézkét beszéde a kereskedelemlényi miniszterhez. kifejtve, hogy a megelőzetenként minden politikai foglalkozást és pártállást menten, egyedül egy cél vezetett, hogy szótölők legyenek azon katasztrófáir esztápnak, mely a haza egyik legmagyarabb, legházfalfabb és kies dumánai érté s melytől nyitleni első sorban a derek vidékek képviselőinek költéssége, Daniél Ernő h. miniszter kijelentette, hogy a kormányt meg önként érkeke van mindana kának és tapasztaltok igen elők voltak a Dumánai vidéken. A rendkívüli viharok és jégvesztések okoztak. A kormányt saját közelmegnyozások már meg is tette azokat az intézkedéseket, melyek a kár és nyomor enyhítésére vonatkoznak. A miniszter mind e mellett a minisztertanács elé teszi a közleteményi gazdasági tannitcznetnél rendezendő tanfolyamra Szigethi Antal Tapoteczáról, Bekői Elek Zala-Koppányból, a s pápai földműves iskoláról Auszlandról.

Felvételi kértészi tanfolyamra. A földmívelésügyi miniszter által néptanítók részére rendezendő két héti kértészi tanfolyamra vármegyeiken területéről a következő néptanítók vettek fel: a) a keszthelyi gazdasági tannitcznetnél rendezendő tanfolyamra Szigethi Antal Tapoteczáról, Bekői Elek Zala-Koppányból, b) a pápai földműves iskoláról Auszlandról.

Lapkiadóköngresszusa. A magyar lapkiadóköngresszusára h. hó 20-án ül össze Budapesten. A kongresszus főtagja a hirdetés- és falragaszvilegy előírésének ügye lesz. Eddig több mint 200 vidéki lap esatlakozott a mozgalmához. Az előkészítő bizottság a kongresszus elnöki tisztségére viselőre Zilahi Simont kérte fel, a ki az előkészítő el is fogadta.

Ménsélejtésés Palinban. A napokban tartottak a Palinban a vidéki gazdáközönsegnek az időszerte nagy elfoglaltsága daczára is élénk érdeklődés mellett a szokásos évi sejtésztés. S e nagy számú megjelenés vilagosan bizonyítja, hogy a palini mentelep felállításánál kitöltött czél, Zala-és Vasvármegyei közonségében emelni a loténységek iránti lörekyes és hajlandóságot, teljesen elérett. A ménsztály vezetője Parasethit Ottó kapitány. Ez alkalommal megjelentek: Losoncy Mihály min. tanácsos, földmívelési miniszteri titkár, Compostet Alfons ezredes, Kiss Gyula vasmegeyi és Koller István zalamegyei loténységek bizottsági elnökök, továbbá Cseertán Károly alispán, Hactely Ferencc, Kemény Andor, Bogray Maté, Häcky Kálmán, Hajos Mihály, Vioz Ferencc, Gyömörey János, Parasethit Ottó, Ehenpangier Ernő, Somogyi Gyula, ifj. Koller István, Koller Ferencc, Lövi Miksa és még Somogy és Baranya megyéből sokan. Kiselejtésztelt 13 mën, ebből 3 darab magányenyestők részere eladatot, 5 darab gazdasági munkára fog alkalmaztatni, 5 darab pedig a nagykanizsai piacon ércvareztették. Igen jó nyomonást tett Losoncy min. tanácsos azon intézkedésre, hogy Nóri fajheli mént nem adtak el magányenyestők részere. Meltó elismerés illeti a méntelepen tapasztalt rend s a lovak kitüno kondíciójáért Parasethit parancsnokot, kinek munkácsédes nagy segítéséges vannak szép készléssel állítsejtje s a szorgalmas legénység. A hivatalos eljárás befefeztése után fényes társasébed volt a mentelep gyönyörű parkjában.

Nem sikerült család. Fischl Sándor m.-királyi kereskedőhöz mult hó 20-án egy léány beállított, hogy nagyobb bevásárlást tegyen Kovács Rezső peraki fogszalgaíró számlájára, előadván, hogy ő annak a szakácsnéja; átadta a megrendelési jezyekét is. A kereskedő höz nélkül ki is szolgált. Kösséb azonban midőn a léány elhagyta a boltot, kezdett gondolkodni magában, hogy az lehetetlen, hogy Kovács Rezső fogszalgaíró Murakirályon s meg hozzá hitelbe vásároljon, kisértelt a léány után, de az észrevéven a kereskedő gyanussá vált gyóns löpésit, a rendelt árukat hátrahagyta s meg idejében meglépett. A esodörösg nyomozza.

Szülőfokgyelmebe. Ajándék Közer tan és nevelömetoztet (alapították 1854-ban). E kitüno hírvonakk érveendő intézet magában foglal 3 osztályú kereskedelmi iskolát, mely teljesen egyenrangú a kereskedelmi akadémiákkal, előtejtési bizonyítványai az egy éves önkentészet képesítenek és négy osztályú polgári iskolát. A tanulók kívánatra az iskolákkal kapcsolatos nevelöintézménybe is felvetítenek. Bővebb értesítést szivesen küld Röser János igazgató Budapesten.

Elömunkálati engedély. A m. kir. kereskedelemlényi miniszter ömunkálati engedélyt adott Hajas Mihály alsó-lendvai ügyvédnek, a dumánai helyierkező vasutak Alsó-Lendva állomástól Letove, Becsehely és Török-Kanizsa irányában a cs. kir. szab. deli vaspálya Nagy-Kanizsa állomással, valamint folytatolag Somogy-Szent-Miklós, Sured és Zákány irányában a magyar kir. államvasutak Gyekényes állomással vezetendő gőzmozdonyú h. e. vasutavonala.

Szülőgyökérpénész. A földmívelésügyi miniszterium 1402.VII. sz. rendeletével annak bejelentésére hivta fel a vármegyeit, nem e jelentkezik a szülőgyökérpénész. Az irányban a simegeli járás területén megejtett kutatás kiderítette, hogy ez a betegesz Barcza László szőlejekben észlelhető. Egy újabb esapás szőlőkörze.

Budapesti gabonaárak.

	mm-kint ↓	mm-kint ↓	
Buza	930-935	Fehér bab . . 575	
Zab	500-565	Sárga	425
Rizók	710-715	Vegyes	400
Kukoricza . .	505-510	Lennag	800
Árpa	550-565	Bükköny	450

Vasuti mentrend.

A-Lendva-Csaktornya.		A-Lendva-Z.-Egerszeg.	
Indul:	Indul:	Indul:	Indul:
7 óra 41 p-kor d. e.	6 óra 55 p-kor d. e.	6 óra 55 p-kor d. e.	7 óra 41 p-kor d. e.
8 . . 44 . . este.	5 . . 40 . . este.	5 . . 40 . . este.	8 . . 44 . . este.
Erkezik:	Erkezik:	Erkezik:	Erkezik:
6 óra 55 p-kor d. e.	7 óra 41 p-kor d. e.	6 óra 55 p-kor d. e.	7 óra 41 p-kor d. e.
5 . . 40 . . d. u.	8 . . 44 . . este.	5 . . 40 . . d. u.	8 . . 44 . . este.

Felölös szerkesztő.

Németh Mihály.

Lapfelügyelő: Balkányi Ernő.

Hirdetések.

4204/ik. 898.

Árverési hídetményi kivonat.

Az a.-lendvai kir. j.-bíroság, mint telekényvi hatóság közhíre teszi, hogy Hajas Mihály ügyvéd eszatlakozott tarsa, dr. Hajos Kálmán ügyvéd végrehajtásúknak Neupauer Orsola, fere. Zoltán Jozsefnek kebeli lakos végrehajtást szenvedő eltoni 55 frt 96 kr., és 85 frt tőkevételes és jár. iránti végrehajtási ügyében az a.-lendvai kir. járásbíroság területén levő, a kebeli 383. sz. tükvény A. I. 1-8. sz. 95. 73. 289. 607., 603., 658., 665., 683. hr. számok alatt felvejt ingatlanok, a B. 2. alatti bejeztés szerint Neupauer Orsola végrehajtást szenvedő néven alól, az adó alapján 1360 frt 94 kra becsült $\frac{1}{2}$ -része, továbbá az ugyanazon tükvi A. + 1. sz. 501. hr., az s. felvejt ingatlanból ugyanannak néven alól, az adó alapján 52 ftra becsült $\frac{1}{2}$ -része és az ugyanazén tükvi A. + 2. sz. 710. hr. sz. ingatlanból, ugyanannak néven alól, az adó alapján 70 ftra becsült $\frac{1}{2}$ -része 1360 frt 94 kr. 52 frt és 70 ftrben ezemel megállapított kikáltási árban az árverést erdeletle, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi október hó 14-ik napján delétől 10 órakor Kebele községében, a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási árón alól is eladnani fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10⁰¢-at, vagyis 136 frtot, 5 frt 20 kr és 5 frtot kespénzenben, vagy az 1881: LX. t.c-z. 42. §-ában jelzett árfofalmam számított és az 1881. évi november hó 1-en 3333. sz. a. kelt igazgatásügyminiszteri rüdelet 8. §-ában, kifejelt övadékképes értekpárrában a kiküldött közeze letenni, vagy az 1881: LX. t.c-z. 170. §-a értelmében a hámatpéznék a bíroságánól ödleges elhelyezeséről kiállított szabályszerű esmérvenyt átszolgáltattat.

Kelt A-Lendván, 1898. évi július hó 19. napján.

Az a.-lendvai kir. bíróság mint telekényvi hatóság.

Hörvath, kir. albró.

Mikor megingt eszmetlere tört, már ottthon volt a szép kastyéban; amin felnyitotta szemét, tekintete átjára esett, ki ott állt mozdílatlanul alya mellett már órák óta.

Kéves ideje volt már hátra! Csak éppen búcsúnál kért s arra kérte atyját, hogy az ő keresztelési ajándékát adja oda K. Ernő örmesternek, egyedül jölvénnek.

Az édes apa megígérte fia végso akarattal s meg is tartotta ígertét. Aztán nejejét fozott, látva, hogy fia rohomasan gyöngöl, de mire visszatérték edes apa és edes anyja, már csak kisznevodett fuik húlt tetemere boríthattak.

Így halt meg egy vigasztalozó szó nélkül Laecz. Nem édesítette meg még a halál keseri percézt sem senki, semmi! A drága fia, a család reménye, büszkesége harmadnapra ott fektött a sírban. Eppen 24 éves volt, mikor befazattát gilotte a sírholoztatott. Nagykorúsította a halál — a temetőben.

Fel év múlva az apa is oda került. A maradó önévd, hogy jobban kellett volna fiára ügyelnie, sírba vitte az edes apát is.

Csak az edes anyja szívét tepte, szágatta az a kinos gyötrelmen meg sóka, míg egy napon megérett, s a hires göngy asszony, ki egykor egy vármegyei dirigált, futo bolond lett, az a Lipót-mezőn vezegzte életét — kiérdemelte nyagyon.

Aki olyan nevelést ad gyermekeknek, az ilyen véget érdemel, ilyen véget ér —

Mert a természet örök és változhatatlan törvényében nincs sem ugrás, sem kíséres; ott ugyanolyan okok mindig ugyanazon eredményeket szülnek s viszont ugyanazon eredmények mindig ugyanolyan okokra vezethetők vissza!

100 drb névjegy 60 krtól feljebb.

Elvállal mindennemű könyvnyomdai munkákat jutányos áron és izléses kivitelben.

Könyvnyomdám a mai kor igényeinek teljesen megfelelő gépekkel és szép díszes betűkkel kibővítettem, így képes vagyok a nyomdászat terén előforduló mindennemű munkákat csinosan és izlésesen kiállítani.

Névjegyek, eljegyzési és esketési kártyák, meghívók, gyászjelentések csinos kivitelben.

A „Délzala” kiadóhivatala augusztus hó 1-401 Fő-utca, Kopeczky-féle házba helyeztetett át.
A „Délzala” hetenként egyszer, minden vasárnap, megjelent árszámalmi, közművelődési és közgazdasági lap.
Előfizetési ára egy negyedévre 1 ft.

Könyvnyomda áthelyezés.

Van szerencsém Alsó-Lendva és vidéke nagyrédemű közönségét tisztelettel értesíteni, hogy ez év május havában tulajdonomba átvett

KÖNYVNYOMDÁMAT

1898. augusztus hó 1-én, **Fő-utca, Kopeczky-féle házba**

á t h e l y e z t e m.

Midőn ez a mélyen tisztelt nagyrédemű közönség becses tudomására hozom, nem mulaszthatom el a már eddig is velem szemben tanúsított nagybecsű pártfogását megköszönni; igyekezni fogok, hogy azt jövőben is mindenkor kiérdemelhessem.

Becsés rendelményeit és szíves pártfogását kérve, maradok továbbra is kiváló tisztelettel

BALKÁNYI ERNŐ,
könyvnyomdatulajdonos.

A „Délzala” a helybeli és vidéki hatóságok, az alsó-lendvai községi és körjegyzői egyetel, az „Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár Részv.-társ.” hiv. közönsége.
Hirdetések jutányosan számíthatnak.
Cím: Balkányi Ernő könyvnyomdája Alsó-Lendván.

Hírlapokat, szép-irodalmi műveket, árjegyzőkeket, étlapokat jutányos áron.

Mindenkor kapható (egyes ivenkint is): Vagyonli leltár, Adós-levél, Adás-vevési szerződés. Havi kimutatás, Ügyvédi, körjegyzői, véghajtói és utbiztosi nyomtatványok, Póstatönyv, Halottkémi jegyzőkönyv stb. stb.

Takarékpénztári, ügyvédi, körjegyzői és községi nyomtatványok gyorsan és jutányosan.

== Nagy nyomtatvány raktár ==